

Taxon Pinus parviflora

Název taxonu	Pinus parviflora
Vědecký název taxonu	Pinus parviflora
Jména autorů, kteří taxon p...	S. et Z.
Český název	borovice drobnokvětá
Synonyma (zahradnicky pou..	nepoužívají se
Autor	Pavel Bulíř (pavel_bul_@unknown.cz)
Kategorie	Druh
Nadřazená kategorie	Pinus

Biogeografické regiony

Biogeografické regiony	Čínsko-japonská oblast
Biogeografické regiony - po..	horské lesy Japonska, prakticky od severu země až na jih.

Zařazení

Pěstitelská skupina	Jehličnatý strom stálezelený
Životní forma	Fanerofyt

Popisné a identifikační znaky

Habitus	6-10 (15) m velký strom, s hustou široce kuželovitou a nápadně etážovitě stavěnou korunou, zprvu rostoucí poněkud vystoupavě, později s větvelemi vodorovně rozloženými, mnohdy zejména ve stáří s korunou malebně až nepravidelně stavěnou.
Výhony	zelenavě hnědé, později šedo hnědé, krátce chlupaté.
Pupeny	hnědo žluté, vejcovité s krátkou špičkou, nepryskyřičnaté.
Listy	upořádané po 5-ti ve svazečku, nahloučené na větvičce hustě, štětěčkovitě, zejména na koncích výhonů, svazky jehlic nápadně srpovitě zprohýbané, jehlice mají na bočních stranách sivě zbarvené řady průduchů, při pozorování z dále jsou modrozelené, v detailu na okraji jemně pilovité, zhruba (30) 40-60 (70) x 1 mm velké a tupě ukončené, pochvy 10 mm dlouhé, záhy opadavé - již v prvním roce.
Plody	červenohnědé, vejcovité, někdy protáhle vejcovité, šištice jsou 4-6 (8-10) cm velké, uspořádané na větvičce přisedle po 2-4 kusech, několik let na stromě vytrvávající, plodní šupiny řídce postavené, štítky plodních šupin popelavě zbarvené a na koncích zaoblené.
Kůra a borka	tmavošedá, dlouho hladká, až ve vyšším věku drobně šupinkatá a černošedá.

Možnost záměny taxonu (+..	Pinus flexilis - vzrůstnější stromovitý druh s pravidelnější korunou, jehlice delší (40-80 x 1 mm velké), na okraji hladké (nedrhnou), rovné, řady průduchů na hřbetě - tedy méně vyniklé, šišťice protáhlé 7-15 cm velké, dřevnaté, celkově robustnější; Pinus cembra - pravidelná vejčitá až kuželovitě vejčitá koruna, výhony hustě, rezavo hnědě chlupaté, později červenohnědé, šupiny pupenů s bělavým okrajem a slabě pryskyřčnaté, jehlice oddáleně pilovité, na hřbetní straně zelené, na vnitřní modravě bělavé.
Dlouhověkost	krátkověká až středněvěká

Nároky na stanoviště

Faktor světla - slunce	✓
Faktor světla - polostín	✓
Faktor světla - poznámka	druh méně náročný na světelný požitek, patří k výjimkám mezi borovicemi, dobře prosperuje jak na stanovištích plně osluněných, tak i polostinných.
Faktor tepla	poměrně dobře mrazuvzdorná, vhodná především do oblastí II-III (IV).
Faktor vody	poněkud náročnější druh, vyžadující vlhčí stanoviště, případně lokality se stabilní půdní vlhkostí (alespoň čerstvě vlhko), pro pěstování je vhodnější i vyšší vzdušná vlhkost, stanoviště suchá a vysychavá nejsou vhodná.
Faktor půdy	za předpokladu dostatku vláhy je na kvalitu půd nenáročná a obstojně roste i na půdách mělkých a kamenitých, optimální pro pěstování jsou však půdy hlinité, těžší a humóznější.

Užitné vlastnosti

Období hlavního estetického...	X-III
Použití	nápadné solitéry, do okrajů skupin, případně rozvolněné skupiny, k drobné zahradní architektuře, japonské zahrádky, bonsaje.
Choroby a škůdci	v oblastech s vyšším výskytem houbových chorob jehlic bývá často napadána rzemi, nápadně častěji v oblastech se sušším klimatem, v těchto lokalitách je žádoucí provádět i preventivní chemickou ochranu fungicidními přípravky.
Růstové i jiné druhově spec..	pomalurostoucí dřevina, toleruje městské znečištěné prostředí.

Množení

Množení	Přímý výsev, Roubování, Roubování - Kopulace a Roubování - Za kůru
Množení - poznámka	v České republice nejčastěji roubováním na běžnější 5-ti jehličkaté

borovice, při volbě podnožového druhu je žádoucí zohledňovat rychlost růstu.

Odrůdy 'Glaucá' - sivě modré zbarvení jehlic, štíhlejší koruna, až 10 m;
'Shirobana' - intenzivně namodralé jehlice, 8-10 m.

Celky sbírek

Celky sbírek v areálu ZF

- [BZA - Panoptikum / Botanická zahrada a arboretum Brno](#)